

DECIZIE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat,
Maria Ghervas,
Mariana Pitic,
Victor Burduh

examinând recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, prin intermediul administratorului autorizat Popa Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galușca Lidia către SRL „Glorinal”, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice, cu privire la recunoașterea valabilității contractului și dispunerea înscrierii acestuia,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Glorinal”, în proces de insolvență, fiind menținută hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 10 februarie 2020, Galușca Lidia a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „Glorinal”, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice privind recunoașterea valabilității contractului și dispunerea înscrierii acestuia.

În motivarea acțiunii Galușca Lidia a indicat că, la 24 august 2012, a încheiat cu SRL „Glorinal” contractul nr. 5-N/T. În temeiul contractului menționat, SRL „Glorinal” s-a obligat să construiască pentru investitorul Galușca Lidia apartamentul nr. 25, etaj. 4, bloc. 2, din complexul locativ amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, finisat și amenajat conform anexelor și contractului, și să transmită bunul imobil în proprietatea investitorului printr-un contract de vânzare-cumpărare, iar investitorul și-a asumat obligațiunea corelativă de a achita suma totală a contractului pentru apartament în mărime de 30 180 euro.

Reclamanta a indicat că, potrivit clauzelor contractului, acesta a început să producă efecte juridice din data semnării și achitării prețului bunului imobil și se

consideră consumat odată cu executarea de către părți a tuturor condițiilor contractuale.

Potrivit reclamantei, SRL „Glorinal” urma să transmită în folosința investitorului bunul imobil cu gradul de finisare și cu echipamente prevăzute în anexele la contract pentru executarea lucrărilor finisate, în semestrul I, anul 2016, iar ulterior, să transmită bunul imobil dat în exploatare în proprietatea investitorului printr-un contract de vânzare-cumpărare.

Astfel, în temeiul contractului, Galușca Lidia și-a asumat obligația de a achita prețul bunului imobil prevăzut în clauzele anexei nr. 2 la contract, în sumă totală de 30 180 euro. Reclamanta a indicat că a executat obligațiile contractuale privind achitarea prețului bunului imobil parțial. Astfel, potrivit chitanțelor la dispoziția de încasare, aceasta a achitat suma de 314 472 lei, care conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei, constituie suma de 19 400 euro, adică 65 % din prețul contractului.

Reclamanta a specificat că SRL „Glorinal” nu și-a onorat obligațiile contractuale corespunzător, întrucât blocul locativ în care este amplasat bunul imobil ce constituie obiectul contractului, până la moment nu este finisat conform anexei nr. 1 la contract, procesul de construcție fiind stopat. A invocat că pârâta, pe parcursul câtorva ani, este implicată în multiple procese de judecată, în cadrul cărora, de către instanțele de judecată și executorii judecătorești au fost aplicate sechestre, interdicții și restricții asupra conturilor bancare ale întreprinderii și asupra bunurilor imobile ale acesteia, astfel fiind blocată activitatea financiar-economică a pârâtei.

Totodată, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-415/19 din 28 octombrie 2019, s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul Radovici Daniela. S-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Glorinal” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Glorinal”, în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate fiind desemnat administratorul autorizat Ruslan Vasilev. În aceste condiții, SRL „Glorinal” este în incapacitate de a-și executa obligațiunile stipulate în contractul nr. 5-N/T din 24 august 2012 privind finisarea și darea în exploatare a apartamentului și transmiterea acestuia în proprietatea reclamantei, liber de orice viciu juridic printr-un contract de vânzare-cumpărare, iar acest fapt afectează drepturile ultimei.

Reclamanta a declarat că a solicitat SRL „Glorinal” autentificarea notarială a contractului nr. 5-N/T din 24 august 2012, cu înregistrarea ulterioară a acestuia la OCT Chișinău, însă nu a primit niciun răspuns de la pârâtă.

Galuşca Lidia consideră că SRL „Glorinal” a încălcat prevederile legislației în vigoare la încheierea contractului nr. 5-N/T din 24 august 2012, iar prin neutilizarea investițiilor financiare după destinație ale reclamantei și ale altor investitori, a prejudiciat grav drepturile și interesele legale ale reclamantei.

Cu trimitere la prevederile Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 2002, a invocat că SRL „Glorinal”, în calitate de executor, nu a asigurat autentificarea notarială a contractului nr.5-N/T din 24 august 2012. Totodată, pârâta în continuare se eschivează de la executarea prevederilor legislației în vigoare.

Reieșind din cele expuse, Galuşca Lidia a solicitat recunoașterea valabilității contractului nr.5 N/T din 24 august 2012 și dispunerea înscrierii acestuia în Registrul bunurilor imobile prin notare, care urmează a fi efectuată la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral acțiunea înaintată de Galușca Lidia. S-a recunoscut valabilitatea contractului nr. 5- N/T din 24 august 2012, încheiat între SRL „Glorinal” și Galușca Lidia privind investirea în construcția unui imobil, și anume a apartamentului nr. 25, et. 4, bl. 2, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX. S-a dispus că prezenta hotărâre servește temei pentru notarea contractului nr. 5-N/T din 24 august 2012, încheiat între SRL „Glorinal” și Galușca Lidia, privind investirea în construcția unui imobil și anume apartamentul 25, et. 4, bl. 2, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, în Registrul bunurilor imobile deținut de Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Glorinal”, în proces de insolabilitate, fiind menținută hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 213 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), potrivit căruia dacă una dintre părți a executat total sau parțial actul juridic pentru care se cere formă autentică, iar cealaltă parte se eschivează de la autentificarea lui notarială, instanța de judecată are dreptul, la cererea părții care a executat total sau parțial actul juridic, să îl declare valabil dacă el nu conține elemente care contravin legii. În cazul acesta, nu se cere autentificarea notarială ulterioară a actului juridic.

Totodată, Colegiul a reținut că, potrivit materialelor dosarului se constată cu certitudine că beneficiarul Galușca Lidia a executat parțial obligațiunile contractuale ce reies din contractul nr. 5-N/T din 24 august 2012, și a achitat o parte din costul apartamentului, iar executorul, fără justificare s-a eschivat de la obligațiunile contractuale și nu a respectat procedura de autentificare notarială a acestuia, cu transmiterea ulterioară a bunului imobil construit din capitalul investitorului în proprietatea lui privată.

La 04 martie 2022, prin poșta electronică, SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, prin intermediul administratorului autorizat Popa Ion, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 99-104). La 07 martie 2022, o cerere de recurs cu același conținut, a parvenit prin intermediul factorului poștal (f.d. 111-116). O cerere de recurs identică a fost expediată prin poșta electronică Curții de Apel Chișinău la 03 martie 2022 (f.d. 127-129).

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au invocat argumente similare celor din cererea de apel, în special argumente cu privire la incorectitudinea aplicării și interpretării de către instanțele inferioare a normelor ce reglementează prezentul litigiu.

Copia recursului le-a fost expediată intimatelor Galușca Lidia și Agenției Servicii Publice prin scrisoarea din 06 aprilie 2022 (f.d. 135), fiind recepționate de către destinatari la 11 aprilie 2022 (f.d. 137, 138). Totodată, intimata și intervenientul accesoriu nu s-au expus prin referință asupra cererii de recurs.

Prin încheierea din 08 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 noiembrie 2021 și expediată participanților la proces la 28 decembrie 2021 (f.d. 92), însă la materialele cauzei nu sunt anexate înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 04 martie 2022, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de recurs constată că, la 24 august 2012, Galușca Lidia a încheiat cu SRL „Glorinal” contractul nr. 5-N/T. În temeiul contractului menționat, SRL „Glorinal” s-a obligat să construiască pentru investitorul Galușca Lidia apartamentul nr. 25, etaj. 4, bloc. 2, din complexul locativ amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, finisat și amenajat conform anexelor și contractului, și să transmită bunul imobil în proprietatea investitorului printr-un contract de vânzare-cumpărare, iar investitorul și-a asumat obligațiunea corelativă de a achita suma totală a contractului pentru apartament în mărime de 30 180 euro.

Potrivit chitanțelor la dispoziția de încasare, Galușca Lidia a achitat suma de 314 472 lei, care conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei, constituie suma de 19 400 euro, adică 65 % din prețul contractului.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a admis integral acțiunea înaintată de Galușca Lidia; a recunoscut valabilitatea contractului nr. 5- N/T

din 24 august 2012, încheiat între SRL „Glorinal” și Galușca Lidia privind investirea în construcția unui imobil, și anume a apartamentului nr. 25, et. 4, bl. 2, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX; a dispus că prezenta hotărâre servește temei pentru notarea contractului nr. 5-N/T din 24 august 2012, încheiat între SRL „Glorinal” și Galușca Lidia, privind investirea în construcția unui imobil și anume apartamentul 25, et. 4, bl. 2, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, în Registrul bunurilor imobile deținut de Agenția Servicii Publice, Departamentul cadastru. Hotărârea primei instanțe a fost menținută de către Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 09 noiembrie 2021.

Examinând conținutul deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel nu a dat apreciere tuturor circumstanțelor cauzei. Totodată, concluziile instanței de apel, formulate în decizia supusă recursului, sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor cauzei, iar normele aplicabile prezentei spețe au fost interpretate eronat de către aceasta. Suplimentar, decizia contestată este motivată insuficient, nefiind clară etiologia concluziilor instanței. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, limitându-se doar la aspectele constatate de către prima instanță. În conformitate cu art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. De asemenea, instanța trebuie să examineze litigiul sub toate aspectele. Potrivit principiilor CtEDO, toate părțile în proces trebuie auzite. Astfel, fiecare hotărâre judecătorească urmează a fi motivată prin prisma aprecierii tuturor argumentelor și contraargumentelor formulate de către participanții la proces.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva

acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Respectiv, concluzionând asupra respingerii cererii de apel și menținerii hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău s-a referit doar la aspectele constatate de către instanța inferioară și la normele aplicate de către aceasta.

În așa mod, prin prisma prevederilor art. 213 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), ținând cont de faptul că Galușca Lidia a executat parțial contractul și concluzionând că SRL „Glorinal” se eschivează de la autentificarea, înregistrarea și executarea contractului, instanța de apel a ajuns la concluzia că este întemeiată cerința reclamantei cu privire la declararea valabilității contractului din 24 august 2012 cu privire la investirea în construcția unui imobil, înregistrarea contractului în Registrul bunurilor imobile la IP „Agenția Servicii Publice”.

Colegiul lărgit reține că aplicabil speței este art. 40⁶ din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, care la data încheierii contractului litigios, avea următorul conținut: (1) Contractele prin care una dintre părți se obligă să asigure construcția unuia sau mai multor apartamente și să le transmită persoanei fizice care se obligă să achite integral sau parțial prețul imobilului anterior predării acestuia, precum și contractele privind cesiunea drepturilor care rezultă din acestea se autentifică notarial și se înscriu în registrul bunurilor imobile, *sub sancțiunea nulității*. (2) Este interzis să se perceapă de la persoana fizică orice plăți prevăzute de contractele menționate la alin. (1) înainte de înregistrarea contractelor respective. (3) Pentru înregistrarea contractelor menționate la alin. (1), partea ce asigură construcția bunului imobil este obligată să înregistreze dreptul de proprietate sau de folosință asupra terenului destinat construcției, dacă acest drept nu este înregistrat, precum și să prezinte oficiului cadastral teritorial autorizațiile necesare pentru construcție, proiectul construcției, aprobat în modul stabilit, lista apartamentelor și a încăperilor nelocuibile. (4) După recepția construcției, dreptul de proprietate asupra apartamentului care face obiectul contractelor menționate la alin. (1) se înscrie în Registrul bunurilor imobile în temeiul acestor contracte și al actului de predare-primire, semnat între părți.

Astfel, chiar dacă în decizia contestată cu recurs se face trimitere la normele citate supra, instanța de apel a omis să se expună asupra pretenției prin prisma sintagmei “*sub sancțiunea nulității*”. Or, la încheierea contractului, ambele părți au cunoscut sau trebuiau să cunoască despre prevederile legislației în vigoare cu privire la forma contractului și trebuiau să le respecte (să ceară reciproc respectarea) sub sancțiunea nulității contractului.

Suplimentar, prin contractual litigios, părțile au negociat art. 4 “Înregistrarea contractului”, cu următorul conținut: 4.1. Prezentul contract, în conformitate cu prevederile art. 40⁶ al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr. 55-46) va fi autentificat notarial și înregistrat în Registrul bunurilor imobile, sub sancțiunea

nulității. 4.2. Cheltuielile de autentificare notarială și înregistrare în Registrul bunurilor imobile a prezentului contract vor fi suportate de Client. 4.3. Clientul va achita cheltuielile stipulate în p. 4.2. la momentul semnării prezentului contract. 4.4. După autentificarea notarială a contractului clientul se obligă să înregistreze contractual dat la OCT Chișinău.

Deci, pe lângă existența prevederilor legale ce obligă părțile contractului să respecte forma acestuia, sub sancțiunea nulității, SRL „Glorinal” și Galușca Lidia au negociat clauze similare și au semnat contractul. Respectiv, atât recurenta, cât și intimata, au cunoscut despre obligațiunea lor de a respecta forma autentică a contractului, aceasta fiind o obligațiune reciprocă.

Totodată, Colegiul lărgit nu a identificat la materialele cauzei înscrisuri care să certifice faptul că recurenta s-a eschivat de la autentificarea/înregistrarea contractului, or simplul fapt că acest lucru nu a fost făcut, nu poate fi echivalat fără îndoială cu eschivarea, deoarece neautentificarea/neînregistrarea contractului ar fi putut să aibă loc din motive întemeiate, sau din neglijență. Astfel, la dosar nu au fost anexate probe care să demonstreze că reclamanta i-a cerut companiei de construcții să își respecte obligațiunile contractuale, cu toate că în acțiunea sa Galușca Lidia a indicat că a formulat astfel de cerință față de recurentă.

Mai mult, nu poate fi reținut de instanța de recurs drept temei de recunoaștere a valabilității contractului faptul că intimata Galușca Lidia a executat contractul înpofida faptului că art. 40⁶ alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, prevede că este interzis să se perceapă de la persoana fizică orice plăți prevăzute de contractele menționate la alin. (1) înainte de înregistrarea contractelor respective. Dimpotrivă, instanța de apel urma să analizeze cine este responsabil de faptul că beneficiarul a achitat o sumă de bani în temeiul unui contract nevalabil (prin prisma alin. (1) al aceleiași norme) și cine urmează să suporte consecințele.

Suplimentar, pe lângă faptul că intimata a cunoscut prevederile legale și contractuale ce guvernează contractul pe care l-a încheiat și trebuia să respecte, în egală măsură, forma contractului, aceasta nu s-a interesat de apărarea drepturilor sale o perioadă îndelungată de timp (din 24 august 2012 – data încheierii contractului, până la 10 februarie 2020 – data adresării în instanța de judecată). Astfel, Curtea de Apel Chișinău nu a motivat cu suficientă claritate dacă, ținând cont de dezinteresul părților față de forma contractului, instanța de judecată urmează să remedieze omisiunea lor de a încheia contractual în forma stabilită de lege, obligație care trebuiau să o respecte sub sancțiunea nulității contractului.

Totuși, cel mai important aspect omis de către instanțele inferioare, este că potrivit pct. 17.3 și 17.4 din contractul litigios, litigiile apărute pe marginea prezentului contract se soluționează pe cale amiabilă, prin negocieri, iar în cazul imposibilității de rezolvare pe cale amiabilă, litigiile se soluționează de către instanța de judecată competentă.

Respectiv, reieșind din prevederile contractului semnat de către ambele părți, reclamanta urma să respecte procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, iar la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să dovedească că Galușca Lidia a respectat această obligațiune.

Astfel, ținând cont de faptul că potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea

hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi, și deoarece reclamanta/intimată nu s-a expus printr-o referință asupra cererii de recurs supusă examinării, având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale cauzei. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, prin intermediul administratorului autorizat Popa Ion.

Se casează decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galușca Lidia către SRL „Glorinal”, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice, cu privire la recunoașterea valabilității contractului și dispunerea înscrierii acestuia, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Maria Ghervas,

Mariana Pitic,

Victor Burduh